

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 98/04-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. júna 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Ľ. K., bytom B., zastúpenej advokátom JUDr. M. K., Advokátska kancelária, V., vo veci porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 51 Ro 4747/02 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ľ. K. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. marca 2004 doručená sťažnosť Ľ. K., bytom B. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 51 Ro 4747/02.

Z obsahu podania vyplýva, že:

„I. Podnecovateľka podala na Okresný súd Košice I. dňa 23. 5. 2002 návrh na vydanie platobného rozkazu proti žalovanému Ing. F. J. o zaplatenie 100.000,- Sk. Platobný

rozkaz bol podnecovateľke doručený 18. 7. 2002. Odporcovi sa platobný rozkaz nepodarilo doručiť. Podnecovateľka oznámila súdu ďalšiu adresu odporcu na doručovanie.

Listom zo dňa 5. 12. 2003 podnecovateľka písomne požiadala o nariadenie pojednávania, avšak bezvýsledne. Súd týmto postupom znemožnil, aby bola vec prerokovaná na súde bez zbytočných prieťahov.

Dôkaz : Spis Okresného súdu Košice I. sp. zn. 51 Ro 4747/02

II. Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Postupom Okresného súdu Košice I došlo k porušeniu citovaných základných práv a slobôd na ujmu podnecovateľky. Súd porušil jej právo na súdnu ochranu a právo na súdny proces bez zbytočných prieťahov aj napriek tomu, že prejednávaná vec nie je právne zložitá.

III. Podnecovateľka požaduje aj finančné zadosťučinenie v sume 50.000,- Sk a to z dôvodu, že k porušovaniu jej práv dochádzalo aj napriek žiadostiam o zamedzenie prieťahov v konaní.

IV. Podnecovateľka navrhuje, aby na základe uvedených skutočností senát Ústavného súdu Slovenskej republiky po predbežnom prerokovaní tento podnet prijal na ďalšie konanie a po vykonanom dokazovaní vydal tento nález:

Základné právo L. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 51 Ro 4747/02 porušené bolo.

Okresnému súdu Košice I. prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 51 Ro 4747/02 konal bez zbytočných prieťahov.

L. K. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 50.000,- Sk, ktoré jej je Okresný súd Košice I povinný vyplatiť do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Okresný súd Košice I. je povinný uhradiť L. K. do 15 dní od doručenia tohto nálezu trovy konania na účet jej právneho zástupcu“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom pre odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (*mutatis mutandis* I. ÚS 12/01, I. ÚS 124/03).

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní veci v zmysle § 31a zákona o ústavnom súde v spojení s 41 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku posúdil, že podanie sťažovateľky - ktorá je inak právne kvalifikovane zastúpená - napriek jeho označeniu ako „podnet“ (ktorý bol už v danom kontexte vypustený z nášho právneho poriadku) zrejme treba považovať za sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky o porušení jej práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ku ktorému malo dôjsť postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 51 Ro 4747/02 (vyplýva to z celého textu podania, označeného dôkazu, ako aj návrhu na rozhodnutie vo veci samej).

Na žiadosť ústavného súdu o zapožičanie predmetného spisu Okresného súdu Košice I však predseda tohto súdu listom z 15. apríla 2003 sp. zn. Spr. 545/04 oznámil, že „*na Okresnom súde Košice I. sa nevedie konanie pod sp. zn. 51 Ro 4747/02.*“

Podľa judikatúry ústavného súdu je sťažnosť zjavne neopodstatnená aj v takom prípade, ak je podaná proti orgánu verejnej moci, ktorý v danom prípade vo veci sťažovateľa nekoná, prípadne ani nekonal, a preto medzi jeho postupom a namietaným porušením základného práva nie je žiadna príčinná súvislosť (napr. IV. ÚS 79/04).

S ohľadom na uvedené skutočnosti neprichádza teda do úvahy, aby ústavný súd namietaný postup Okresného súdu Košice I mohol po prijatí návrhu na ďalšie konanie kvalifikovať ako porušenie označeného základného práva sťažovateľky. Sťažnosť sťažovateľky bola z týchto dôvodov podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnutá ako zjavne neopodstatnená.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. júna 2004